

BOŽSKÉ POŽITKÁŘSTVÍ

Programovací partner: GK 60
Rodina zkoušek (GK 12, 33, 56)Fyziologie: štítná žláza/příštitná tělíska
Aminokyselina: žádná (stop kodon)

STÍN 56 ROZPTÝLENÍ

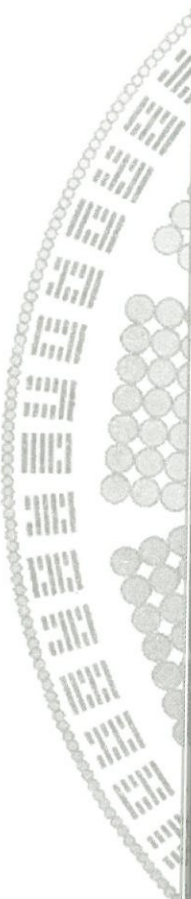
MASKA SVĚTA

Čím hlouběji se noříme do jednotlivých genových klíčů, tím více si začínáme všimnout, jak jsou vzájemně propojeny v mnoha různých rovinách. Jakožto hologenetický odraz vesmíru, v němž žijeme, nám těchto šedesát čtyř genových klíčů umožňuje cestovat všemi nekonečnými zákoutími našeho vnitřního vesmíru. Dvacet jedna rodin kodonů – univerzálních genetických seskupení v našem těle – je jednou z největších záhad ve struktuře naší DNA. Z pohledu chemie spojují kodony oněch šedesát čtyř genetických tripletů do skupin, které kódují dvacet jedna hlavních aminokyselin. Jakožto archetypy jsou však rodiny kodonů odrazem záhadné symetrie, jež se projevuje v rámci celého vesmíru. Uvnitř této vzájemně propojené geometrie vytváří Rodina zkoušek – do níž patří GK 12, GK 33 a GK 56 – velkolepý dramatický scénář evoluce. Tyto tři genové klíče nekódují žádnou z aminokyselin, avšak souvisejí se souborem specifických instrukcí zvaných *stop kodon*.

Kdybychom se vydali na cestu do naší DNA, na tato důležitá místa bychom v obrovském množství kódovaných informací, jež tvoří strukturu naší bytosti, naráželi každou chvíli. Tyto tři genové klíče spolu s genovým klíčem 41 (zvaným *start kodon*) jsou v našem těle nositeli důležité genetické informace. Na rozdíl od pohledu biologů však nejde jen o jejich funkci udělení instrukcí. Jako základní stavební jednotka živé hmoty je DNA určena k tomu, aby mutovala, a tím docházelo k neustálému vývoji. Během dlouhých časových období se mění i samotný genetický kód a v souvislosti s tím i fungování genových klíčů. Příkladem je genový klíč 35. Podobně jako *start kodon* a *stop kodon* i on se nachází v genomu osamoceně, avšak vzhledem ke své neobvyklé povaze je vskutku jedinečný. Kdysi, v daleko primitivnějším stadiu naší evoluce, totiž GK 35 fungoval jako stop kodon. Tento aspekt naší DNA však během vývoje prošel mutací a nyní, na své nejvyšší frekvenci, umožňuje lidem použít na cestě genetikou zkratku, což vede k jevům, jež se obecně považují za zázraky.

Podobné možnosti jsou vlastní i Rodině zkoušek, z čehož plyne, že nevíme, čeho mohou být genové klíče této rodiny schopny v momentě, kdy budou oživeny. Na úrovni stínu však víme přesně, jak se projevují a jaký na nás mají vliv. GK 33, jakožto první z trojice velkých zkoušek, nastavuje vzorec našeho zapomínání a ukrývá naši skutečnou vesmírnou podstatu. Tato zkouška se týká toho, že musíme podstoupit cestu časem a prostorem a projít mnoha inkarnacemi a teprve pak se vrátíme zpět a rozpomeneme se na svoje vyšší já. Druhá zkouška, připravená stínem 56, spočívá v udržování iluze individuality tím, že jsme neustále rozptylováni prostřednictvím svých pěti smyslů. Až se sami na sebe více rozpomeneme, uvědomíme si míru naší závislosti na vnějším světě a postupně obrátíme svoji pozornost opět dovnitř a tuto silnou závislost překonáme. A na konci evoluce přichází stín 12 Ješitnost. Jde o poslední velkou zkoušku, jež prověřuje hloubku naší odevzdanosti nejvyššímu. V této zkoušce se musíme zbavit všeho, co jsme během svých nesčetných cest nabyli, a tímto způsobem nakonec dosáhneme konečné transcendence.

Nyní, když jsme se seznámili s pozadím a souvislostmi GK 56, můžeme naplno proniknout do jeho sféry vlivu a zjistit, jak ničivé může být jeho stínové téma Rozptýlení. Pro začátek uveďme příklad jeho moci. Přes padesát procent lidstva nikdy nepoužilo telefon. Nechte nyní účinek této statistiky chvíli dosedat do hloubky svého vědomí. Jestliže je dosud tolik lidí na světě rozptylováno starostí o přežití, jak na to

reaguje těch zbylých padesát procent lidí, kteří měli větší štěstí? Odpověď zní – téměř nijak. Jsou sami příliš rozptýlení okolnostmi svého života – hypotékami, telefony, restauracemi, televizí, politikou, počítači a vším dalším, co si jen dokážete představit. Rozptýlení je velkou překážkou evoluce, ale v konečném důsledku nás přivádí k tomu, že si plně uvědomíme naše neštěstí. Zdá se, že se tu v moderním světě zoufale snažíme odvést vlastní pozornost od toho, kým skutečně jsme. Velké množství rozptylujících vlivů nás však zároveň vede k tomu, že si čím dál víc uvědomujeme míru vlastní závislosti.

Později si vysvětlíme, že reaktivní povahou stínu 56 je přílišná stimulace, což je podstatou rozptýlení – jsou-li naše smysly nadměrně stimulovány, necítíme vlastní nepohodu. Otupuje nás jak nadměrná, tak nedostatečná stimulace. Stín Rozptýlení nasazuje světu masku, která nám brání vidět život takový, jaký skutečně je. Tím, jak neustále opouštíme svůj střed a necháváme se z něj svými pěti smysly vytažovat ven, se stáváme obětí materiálního života. Na rozdíl od mnoha ze šedesáti čtyř genových klíčů, které z nás činí obět' vlastního myšlení, v případě stínu 56 Rozptýlení jsme obět' myšlení někoho jiného, jinými slovy, obět' podmiňování prostředím. Svět nám neustále říká, jak bychom měli myslet – ať už ústy vlády, televize či médií, nebo skrze systémy přesvědčení našich náboženství, kultur, učitelů, rodičů či vrstevníků. Není divu, že nás to odvádí od našich skutečných snů a ideálů, neboť jsme vtahováni do systémů přesvědčení jiných lidí.

Rozptýlení funguje jedním ze dvou způsobů. Nejběžnější typ rozptýlení je rozptýlení vnější. Jinými slovy, vnější svět smyslů nás odvádí od našeho vnitřního světa pocitů a reality vyšších sfér. V tomto ohledu máme sklon vinit vnější svět a lidi v něm za to, co se nám děje, místo abychom si uvědomili, že okolnosti pouze zrcadlí naše vnitřní rozpoložení. Znamé okřídlené rčení hnutí *new age* „každý je tvůrcem své reality“ je totiž pravdivé pouze napůl. Netvoříme okolnosti svého života, ale můžeme ovlivnit to, jak se budou působením našeho postoje odvíjet. Pokud z toho, co se nám děje, viníme okolní svět, pak vytváříme vzorec frekvence oběti, který je pak v našem životě znova a znova posilován. Jsme-li však naopak schopni přijímat vše, co se nám přihodí – ať už je to příjemné či nikoli – tvoříme vzorec frekvence odevzdání, což nám umožňuje procházet životem s ohromnou lehkostí a grácií a život sám bude tuto kvalitu odrážet.

Druhým, méně běžným typem rozptýlení, je rozptýlení vnitřní. Dochází k němu, když je člověk vnitřně natolik soustředěný, že zapomene na vnější svět. Žije ve fantazijním světě vlastní výroby bez jakéhokoli ukotvení ve světě materiálním a na svět hledí skrze růžové brýle, díky nimž vše splňuje měřítko jeho fantazie. Vidí jen to, co vidět chce – nevidí však pravdu. Zde je vidět moc programovacího partnera stínu 56, stínu 60 Omezení. GK 60 poukazuje na důležitost struktury a formy v materiálním světě a pro některé lidi to může představovat rozptýlení od vlastních fantazií. Dar 60 se nazývá Realismus, což znamená, že přítomný okamžik je třeba přijmout takový, jaký je, aniž bychom si do něj cokoli projektovali svou myslí. Jakmile nás něco odvede od toho, co se právě děje, výrazně se omezují možnosti výsledků toho, co se v přítomném okamžiku odehrává.

Není těžké vidět, jak stín 60 Omezení živí lidskou potřebu nechat se rozptylovat. Kdykoli máme pocit, že jsme omezováni, znamená to, že jsme se chytli do pastí své mysli. A místo abychom se od tohoto nepříjemného pocitu osvobodili tím, že se mu postavíme čelem a přijmeme ho, co nejrychleji od něj utíkáme, ať už tím, že otevřeme ledničku, pustíme televizi či vezmeme do ruky telefon. Maska světa se nás neustále snaží zaměstnat, zabavit a rozptýlit prostřednictvím dramát, jež se odehrávají všude kolem nás, stejně jako uvnitř nás. A zřejmě nejsmutnější na tom je, že nás maska světa také ožebračuje; protože jsme-li rozptylováni něčím, co nás prostě udržuje ve stejném stavu netečné ztuhlosti, pak jsme vskutku žebráky.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 56 – ROZMRZELOST

Represivní podobou stínu 56 je rozmrzelost. Rozmrzelost znamená nedostatek stimulace. Duch se zhroutl do stavu otupělosti. Tento stav bývá přítomen u dospívajících dětí, které nezřídka upadají do dlouhodobých stavů špatné nálady. I mnozí dospělí, kteří měli těžké dětství, se stávají obět' tohoto *mrtvého* prostoru, jenž se zapisuje jako vzorec do naší endokrinní a nervové soustavy. Takto se postupem času projevují emoční vzorce v chemii fyzického těla. U dospělých se stínem 56 se tato represivní podoba často projevuje i jako bezmyšlenkovitě stádní chování, kdy člověk ztratí ze zřetele svoje skutečné ambice a stane se otrokem únavné každodennosti. Tento stín lze spatřit v očích těchto lidí – působí mdlé a zcela v nich chybí radost.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 56 – NADMĚRNÁ STIMULACE

Reaktivní podobou stínu 56 je nadměrná stimulace. To představuje neustálou potřebu být v pohybu na všech rovinách. Obzvláště je u tohoto stínu přítomná potřeba uspokojit oči – touha po čemkoli, co stimuluje zrak – od četby přes televizi a fantazírování až po cestování. Život těchto lidí se může odehrávat zcela v jejich nitru. Navenek mohou působit naprosto normálně, ale uvnitř skrývají rozmanité fantazie. Reaktivní podoba tohoto stínu se však může projevat i opačným způsobem – život člověka je pak zaměřen pouze na vnější svět a svůj vnitřní svět tím zcela popírá. Stín 56 se odráží ve všech vzorcích chování, které nám umožňují necítit realitu toho, kým jsme a co momentálně cítíme. Jsme stále v pohybu, měníme vztahy nebo zakoušíme něco nového. Zkrátka se neumíme zastavit.

DAR 56 OBOHACENÍ

OBRÁCENÍ DOVNITŘ

Stejně jako všechny dary i Obohacení nás vyvádí ze stínu ke světlu vyšších frekvencí. Obohacení je tím, o co v životě vůbec jde. Rozptýlení je v pořádku, avšak pouze pokud nás obohacuje. Lidé, kteří projevují dar 56, se naučili rozeznávat, co lidského ducha vyživuje, a co ho naopak oslabuje. Takže už nejsou obět' rozptýlení – naučili se umění sebekázně. Pokud máte při četbě těchto řádků pocit, že vy sami obět' rozptýlení nejste, můžete si udělat jednoduchý test. Existuje v životě něco, čemu nedokážete říci ne? Pokud tomu tak je, ať už je to cokoli, jste na určité rovině obět' této věci. Nezapomínejme však, že u daru 56 nejde o abstinenci, ale o schopnost věnovat každému aspektu života, který k nám prostřednictvím našich pěti smyslů přichází, co mu patří.

Daru Obohacení nejde jen prostě o sílu vůle. A nejde mu ani o požitek či zábavu. Například víte, že by vám ten čokoládový dezert opravdu chutnal, ale možná se v určité situaci rozhodnete, že by neobohatil vašeho ducha. V jiný den však tentýž dezert vašeho ducha obohatit *může*. Zásadní je, že už nejste obět' svých smyslů. Dar 56 hledá jemnou rovnováhu mezi neřestí a ctností – mezi divokostí a zodpovědností. Ti, kteří tímto darem disponují, nejsou závislí ani na abstinenci, ani na bezuzdném požitkářství. Zkrátka hlavně vědí, jak ze života získat co nejvíc.

Dar 56 rád ochutnává dary života a nic neodmítne. Může se stát, že nás zavede i na nechutná místa a do ošklivých vztahů. Avšak dar 56 tomu dodá příchuť alchymie. Alchymie znamená znát způsob, jak to, co nazýváme zlem, použít jako prostředek transcendence. Zlo, jak dar 56 dobře ví, je jen energetickou konfigurací, jež se nachází na nízké frekvenci. Stejná energie na vyšší frekvenci má mimořádný potenciál služby celku. Proto dar 56 do sebe absorbuje všemožné vlny nižších frekvencí. Ví totiž, jak jejich energii přetvořit v radost a vyšší záměr. Je-li GK 56 výrazně přítomen ve vašem hologenetickém profilu, máte vzácný dar schopnosti ukázat ostatním, že jejich problémy jsou ve skutečnosti nádhernou příležitostí. V tomto genovém klíči se skrývá ohromná lehkost a humor.

Dar 56 zná jednu velkou pravdu – skutečná radost má svůj zdroj spíše uvnitř nás než v něčem vnějším. Začneme-li tuto pravdu žít, naše vědomí se začne přirozeně obracet dovnitř. Táž energie, jež by se ve vnějším světě stala rozptýlením, se stočí dovnitř k našemu vlastnímu zdroji. A jak se to děje, dochází k vnitřní proměně. Postupem času nás tak dar 56 vlastně učí meditovat. Nemusíme zrovna meditovat nějakým zaběhnutým způsobem, avšak dostaneme se do stavu meditace, v němž jsou smyslové touhy vnímány jako přesně to, čím jsou – iluzorními pokusy o naplnění. To neznamená, že se staneme žebravými mnichy či askety, ale zbavuje nás to závislosti na hledání naplnění ve vnějším světě. Když k tomuto dojde, život žitý prostřednictvím našich pěti smyslů se velmi pročistí. Dokonce se mohou začít rozvíjet naše další smysly – vyšší atributy našich jemnomotných těl za hranicemi fyzického, emocionálního i mentálního světa.

Jedním z nádherných rysů lidí, kteří mají tento dar, je skutečnost, že obohacují ostatní tím, co se v životě naučili. Mají schopnost se ukázat, když je to nezbytné, a tím se pro ostatní stávají potenciálním vzorem. Máme-li sílu milovat sebe sama, ostatní to k nám automaticky přitahuje. Dar 56 se v zásadě týká rovnováhy. Máte-li tento dar, dokážete vždy vytvořit rovnováhu mezi zábavou a vážností. Prostě

vždycky víte, kdy přestat. Toto je moc *stop kodonu* v každém z nás. Funguje jako těsnění, které neprodyšně uzavírá místa, kudy nám uniká energie. A skutečně, ve staré Číně se pěti smyslům říkalo v ezoterickém smyslu *pět zlodějů*. Byly chápány jako místa, kudy uniká z těla naše životní síla neboli *čchi*. S tím, jak se učíme, jak svých pět smyslů *utěsnit* a nedovolit jim zapomínat na to, kým jsme, cítíme v sobě sílit svůj vnitřní plamen.

Obohacení znamená vychutnat si život na maximum. Dar 56 je darem citění, smyslnosti a živosti. Znamená, že tam, kde ostatní vidí jen šed', my vidíme zázraky, a kde ostatní vidí ošklivost, my vidíme krásu. Obsahuje v sobě uznání a vděčnost – čím vděčnější jsme za každý okamžik, tím živější se pro nás tento okamžik stává. Tím největším možným géniem daru 56 je však především komunikace. Tento dar má schopnost bavit a upoutat pozornost ostatních. Na nižších frekvenčních stupních lze tento genový klíč nalézt v reklamě a politické propagandě, na vyšší frekvenci ho můžeme vidět u komiků, bavičů či nadaných řečníků. V ještě vyšším frekvenčním pásmu jde o vznešené starodávné umění vyprávění příběhů a tvorby mýtů – sdílení osobních zážitků, jež se dotkly našeho srdce a otevřely je. Na těchto vyšších frekvencích je dar 56 Obohacení darem lásky, protože čím více obohacujeme život ostatních, tím více proudí tento dar naším srdcem.

SIDDHI 56 OPOJENÍ

BOŽSKÝ ZÁBAVNÍ PRŮMYSL

Siddhi 56 je v podstatě velice zábavné. Je opačnou stranou Rozptýlení. Lidé, kteří projevují toto siddhi, ukáznili sebe sama natolik, že už se nechají rozptylovat pouze božským – pouze tím, co je povznáší, těmi nejjasnějšími světelnými proudy a vyzářováním. To je siddhi Opojení. Kořen starobylého slova *intoxication* (anglický název tohoto siddhi, *pozn. překl.*) je odvozen od slova *toxin*, jež zase vychází z řeckého výrazu pro šíp. Nejvyšším toxinem je láska a odtud také pochází mýtus o Kupidovi a jeho šípech lásky. Lidé ponoření v tomto siddhi dovedli dar Obohacení na absolutní vrchol – nechávají se stále znovu probodávat šípy lásky. Paradoxem této úrovně vědomí je, že ačkoli obohacení vyžaduje disciplínu, k udržení opojení není zapotřebí naprosto žádné disciplíny! Siddhi se vždy objevují po velkých průlomech ve vědomí. Jsou svým způsobem za odměnu. Odměnou siddhi Opojení je to, že se octneme ve stavu trvalého rozptýlení – rozptýlení čistou láskou!

Siddhi 56 má v mytologii mnoho archetypálních paralel. Všichni naši bohové vzešli ze šedesáti čtyř genových klíčů. GK 56 je původcem veškerých velkých hedonistických božstev – příklady z řeckého panteonu jsou Dionýsios, Bakchus a Pan. Siddhi 56 zná hmotu ve všech jejích požitcích, nástrahách i hlubinách. Nejde však o materiální požitkářství, ale o požitkářství božské! Siddhi 56 chce po lidstvu, aby zakusilo bohatství života, a tak často vytváří syntézu spirituality a materiálního požitkářství. Pro siddhi 56 v jeho ryzosti stačí na materiální úrovni jediný malý doušek vína k tomu, aby vyvolal paralelní opojení na rovinách vyšších. Nositelé siddhi 56 si nepřestávají užívat hmotných potěšení – dopřávají si je však v homeopatických dávkách! Z tohoto důvodu siddhi 56 neodpovídá žádnému běžnému pojetí svatosti či duchovnosti. Postupně lidstvo naučí tomu, že být božský neznamená vzdát se smyslových radostí. Pouze je už pak v žádném směru nevyžadujeme a můžeme si tedy všech aspektů života opravdově užívat.

Siddhi 56 je mimořádně nakažlivé siddhi. Stejně jako jsou nakažlivé mnohé typy rozptýlení – zírání do počítače, sledování televize, užívání drog či alkoholu – tak je nakažlivé a vysoce návykové i siddhi 56 na své nejvyšší úrovni. Jde tu o závislost na nejvyšších frekvencích lásky. Na rozdíl od jejich nižších projevů, kde jde o nahánění proslulých Kupidových šípů ve vnějším světě, nachází siddhi 56 samotný zdroj toxinu – naše vlastní neskonale překypující srdce. Opojení znamená nechat se pohltnout svou láskou. Lidé projevující tento euforický stav mají dar odvést pozornost ostatních od jejich sebedestruktivních vzorců a prostřednictvím lásky je pozvednout na vyšší frekvenci. A protože má toto siddhi své kořeny ve stínu Rozptýlení, tito jedinci moc dobře rozumí zákonům, kterým lidské bytosti podléhají. Jelikož sami prošli darem Obohacení, znají lidský sklon k nestřídmosti. Vědí, jak s námi mluvit a jak nás nakazit svou láskou a humorem. Jako nějaký opilci na vyšší úrovni bytí si s požitkem vychutnávají svou

láskyplnou auru a právě tím mohou být neodolatelní. Nemají žádný jiný záměr než sdílet svoje štěstí s každým, koho potkají.

Šedesát čtyři siddhi představuje encyklopedii vlastností, které by většina lidí označila za svaté či božské. Avšak siddhi 56 je nejbližší tomu, co považujeme za šílenství či opilství. Probuzení u těchto lidí natolik viditelně vymazalo smysl pro životní kontinuitu, že stojí ohromné úsilí zadržet je od stále nových výbuchů smíchu. Překypují životem, stále popichují našeho ducha a nelze je pochopit ani vystihnout žádným druhem logiky. Jsou to božští opilci, kteří občas přivrávorají do světa hmoty. Jejich prostřednictvím nám Zdroj připomíná, že život je tu kvůli lásce, kráse a zábavě. Že je to hra bláznů a že každý z nás musí začít vidět vlastní bláznovství a se smíchem ho obejmout.

Siddhi 56 proudí přímo přes srdce. Je nejvyšším uměním zábavy a smíchu. A je také velkým básnickým siddhi. Nemá nic společného s disciplínou, jak ji nyní chápeme. Ty vzácné bytosti, které tento stav žijí, jsou samy sobě zákonem. Svou myslí je nemůžeme pochopit, avšak pokud s nimi sedíme a nakazíme se jejich smíchem, začneme být sami opilí na jejich výlučné frekvenci. Jsou jako víno, které dozrálo k dokonalosti, a jejich jediným přáním je pokračovat v pití lásky, která bez ustání tryská z jejich srdce. Bytost opojená tímto siddhi si uvědomila jednu úžasnou a neuvěřitelnou skutečnost o existenci – že nemá žádný smysl. Veškerá přesvědčení a všechno hledání jsou nyní pryč. Všechno, co zůstává, je jen úžas a radost. Pro tohoto člověka není život ničím jiným než zábavou, protože už není nic, čemu by se měl učit nebo o co by se měl snažit. Vytryskne-li z vyšších rovin Opojení, veškeré učení se změní v úžas. Dál přijímáme radosti života, ale učení je u konce – zkrátka proto, že učení je spojeno s evolucí, avšak toto siddhi hru evoluce ukončuje.

Jelikož v prastaré posloupnosti I-t'ingu následuje siddhi 56 po siddhi 55, dává nám to určitou představu o tom, kam se lidstvo bude ubírat poté, co zažijeme kolektivní probuzení, jak je popisuje GK 55. V podstatě se lidstvo posune směrem k zábavě. Až dosáhneme našeho cíle, už nebudeme mít jiný úkol než být publikem, které se nechá bavit existencí. K pravé zábavě patří smích, inspirace, úžas a zcela jistě i opojení. Programovací partner tohoto siddhi, siddhi 60 Spravedlnost, se začne probouzet ve stejné době jako siddhi 56. Až k tomu dojde, svět začne napravovat sebe a svou nerovnováhu. Struktury, jež jsme tak dlouho považovali za samozřejmé, se začnou hroutit – naše ekonomika, instituce a právní i vládnoucí systémy, i samotný strach ze smrti, jež dal vzniknout našemu modernímu světu – to vše se začne rozkládat a hroutit. Jakmile se starý systém sesype, lidé na vyšší frekvenci (a jejich počet bude narůstat každým dnem) budou přes kolektivní solar plexus lidstva šířit ohromný příval lásky a opojení.

V posvátném židovském textu zvaném Talmud se nachází zvláštní a mystické proroctví:

*„A v onom čase, jenž nastane,
Svatý uspořádá hostinu pro spravedlivé,
hostinu z masa leviathana,
a jeho každí pokryjí stan,
v němž se bude hostina konat.“*

Toto proroctví hovoří o probuzení Synarchie v srdci lidstva. Slovo Spravedliví se týká vyšší frekvence v srdci. Ti, kdo se neodvrátí od toxinů stínového vědomí, avšak vnitřně je transformují, odkryjí všechna tajemství vyššího vědomí. Na to naráží zmínka o *pojídání masa leviathana*. Kristovské vědomí musí do sebe pojmout nižší frekvence a přeměnit je opět na světlo. Závěr se popisuje jako veliká oslava či hostina, kde je kůže leviathana použita jako stan, pod nímž se oslavy konají. Tato nádherná a záhadná metafora se vztahuje k prolomení *májá* neboli iluze, jež lidstvu brání poznat svou vyšší přirozenost. Tou kůží je naše mentální vědomí, jež před námi ukrývá pravdu. A my navíc *kůží* použijeme na oslavu. Přesně to dělá siddhi 56. Není už v pasti mentálních konstrukcí, a tak se může opájet všemi zázraky myslí a jejími výtvary.

Znáte-li někoho, kdo má siddhi 56 ve svém hologenetickém profilu, uče se vidět tyto nejvyšší roviny, jež se ukrývají hluboko za jeho chováním. V takovém člověku se skrývá ta nejnádhernější láska, jakou si kdo dokáže představit. Máte-li toto siddhi ve svém profilu vy sami, pak vás má život této lásky učít prostřednictvím světa a jeho utrpení. Nikdy byste se neměli utrpení vyhýbat, jelikož utrpení je pro vás oním toxinem, jímž se máte nechat opojit. Necháte-li šípy života rok za rokem procházet svým tělem,

nakonec budete zdoláni natolik, že se tomu začnete smát. Přestanete se snažit život řídit a vzdáte se. Až tato slavná chvíle nastane, celé vaše vědomí se otočí z horizontální polohy do vertikální. Na vše začnete nahlížet z této úrovně a každá jednotlivost v životě vás může obohatit. Vše je záležitostí postoje.

*„Jakmile tě k sobě přitáhne,
jakou radostí se tvé utrpení stane.
Jebo plameny jsou jako voda,
nekrýv svoji tvář.
Jebo úkolem je vloudit se ti do duše
a porušit tvoje sliby.
Jebo důmyslný um
rozdechvuje atomy přímo v jejich srdcích.“*
Rúmi